

Modlitwa wiernych:

1. (...) *zachęcam was, byście zwrócili uwagę, że Duch Święty jest najdoskonalszym darem Boga dla człowieka, a więc najwyższym świadectwem Jego miłości do nas, miłości wyrażającej się konkretnie w owym «tak dla życia», którego Bóg pragnie dla każdego swojego stworzenia. To «tak dla życia» zyskuje swą pełnię w Jezusie z Nazaretu i w Jego zwycięstwie nad złem dokonany przez odkupienie. W tym kontekście nie zapominajmy nigdy, że Ewangelia Jezusa, właśnie za sprawą Ducha, nigdy nie jest tylko przedstawieniem faktów, ale ma być «dobrą nowiną dla ubogich, wolnością dla więźniów, przejrzeniem dla niewidomych...» To właśnie objawiło się z mocą w dniu Pięćdziesiątnicy i to stało się łaską i zadaniem Kościoła w świecie, jego najważniejszym posłannictwem.¹*

Módlmy się za Kościół Święty, aby z wielką gorliwością wypełniał swoje posłannictwo, jakim jest głoszenie Ewangelii całemu światu.

2. *Niektórzy sądzą, że ukazywanie cennego skarbu wiary ludziom, którzy jej nie podzielają, jest przejawem nietolerancji wobec nich, ale tak nie jest, bowiem ukazywać Chrystusa nie znaczy narzucać Go. A zresztą, apostołowie dwa tysiące lat temu oddali życie po to, aby ludzie znali i miłowali Chrystusa. Od tamtego czasu Ewangelia przez kolejne stulecia szerzy się dzięki ludziom, których ożywia ta sama co apostołów misyjna gorliwość. Także dzisiaj zatem potrzebni są uczniowie Chrystusa, którzy nie szczędząc czasu i energii będą służyć Ewangelii.²*

Módlmy się za papieża, biskupów i kapłanów, aby ożywieni misyjną gorliwością, nie szczędząc czasu i energii, służyli Ewangelii.

¹ Benedykt XVI, *Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami, Orędzie na XXIII Światowy Dzień Młodzieży 2008* (opublikowane 20.07.2007), w: https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/benedykt_xvi/przemowienia/mlodziez_20072007.html.

² Tamże.

3. *Zdarzają się (...) momenty, kiedy możemy odczuwać pokusę, by szukać zaspokojenia poza Bogiem. Sam Jezus pyta Dwunastu: «Czyż i wy chcecie odejść?». Takie oddalenie się być może daje złudne poczucie wolności. Ale dokąd prowadzi? Do kogóż możemy pójść? Wiemy przecież w głębi serca, że tylko Pan ma «słowa życia wiecznego». Odejście od Niego jest tylko daremną próbą ucieczki od siebie samych. Bóg jest z nami — nie w naszej fantazji, lecz w rzeczywistości naszego życia! My chcemy zmierzyć się z rzeczywistością, a nie od niej uciekać, staramy się spojrzeć jej w oczy. Dlatego łagodnie, ale stanowczo Duch Święty kieruje nas do tego, co realne, trwałe, prawdziwe. To Duch prowadzi nas z powrotem do komunii z Trójcą Przenajświętszą!»³*

Módlmy się za tych, którzy odeszli od Boga, aby Duch Święty zaprowadził ich z powrotem do komunii z Trójcą Przenajświętszą.

4. *Zwróćmy się do Ducha Świętego — On jest Sprawcą dzieł Bożych. Pozwólcie się kształtować Jego darom! Podobnie jak Kościół, który przemierza tę samą drogę z całą ludzkością, wy jesteście wezwani, by korzystać z darów Ducha w lepszych i gorszych chwilach codziennego życia. Starajcie się, by wasza wiara dojrzewała (...). Starajcie się wzmacniać ją modlitwą i żywić sakramentami, abyście byli natchnieniem i wsparciem dla wszystkich, którzy są wokół was. Życie nie jest tylko gromadzeniem dóbr. Jest też czymś więcej, niż osiągnięciem sukcesów. Naprawdę żyć znaczy poddać się przemianie wewnętrznej, być otwartym na moc Bożej miłości. Przyjmując moc Ducha Świętego, wy także możecie przemienić wasze rodziny, wspólnoty, narody. Uwolnijcie te dary!»⁴*

Módlmy się za ludzi młodych, aby poddali się przemianie wewnętrznej i otwierali swoje serca na moc Bożej miłości.

³ Benedykt XVI, *Otwierajcie serca na dary Ducha Świętego*, Przemówienie podczas czuwania na hipodromie w Randwick — podróż do Australii na XXIII Światowy Dzień Młodzieży Sydney — 12-21.07.2008, w: https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/benedykt_xvi/przemowienia/sdm2008_czuwanie_19072008.html.

⁴ Tamże.

5. *Strzeżcie płomienia, który Duch Święty rozpałił w waszych sercach, aby nie zgasł, lecz płonął coraz większy i ogarniał swym światłem i ciepłem tych, których spotkacie na waszej drodze, a zwłaszcza tych, którzy stracili wiarę i nadzieję. Niech Najświętsza Maryja Panna czuwa nad wami (...) każdego dnia waszego życia.*⁵

Módlmy się, abyśmy strzegli płomienia, który Duch Święty rozpałił w naszych sercach, aby rozświetlał drogi tych, których Bóg postawi na naszej drodze.

6. *Chciałbym (...) dodać jeszcze słowo o Eucharystii. Aby pogłębić chrześcijańskie życie, trzeba karmić się Ciałem i Krwią Chrystusa: zostaliśmy wszak ochrzczeni i bierzmowani «ze względu» na Eucharystię. Jako «źródło i szczyt» życia Kościoła Eucharystia jest «nieustającą Pięćdziesiątnicą», ilekroć bowiem sprawujemy Mszę św., otrzymujemy Ducha Świętego, który głębiej jednoczy nas z Chrystusem i przemienia nas w Nim. Jeśli będziecie, moi drodzy, często uczestniczyć w liturgii Eucharystii, jeśli poświęcicie trochę czasu na adorację Najświętszego Sakramentu, to źródło miłości, którym jest Eucharystia, zrodzi w was radosne postanowienie, aby poświęcić życie spełnianiu wskazań Ewangelii. Doświadczycie też, że tam, gdzie nasze siły są niewystarczające, Duch Święty nas przemienia, napętnia swoją mocą i czyni świadkami zmartwychwstałego Chrystusa, pełnymi misyjnej żarliwości.*⁶

Módlmy się, abyśmy ukochali Eucharystię, aby stała się centrum każdego naszego dnia.

⁵ Tamże.

⁶ Benedykt XVI, *Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami, Orędzie na XXIII Światowy Dzień Młodzieży 2008...*

Komentarz przed Komunią Świętą:

Ja muszę zbliżyć się do Ciebie, o Jezu obecny w Eucharystii, w jakimkolwiek stanie bym się znalazła, w oschłości, w bólu lub w pokusie. Wystarczy, że stanę przed Tobą, by odczuć ulgę... kiedy upadam w letniość, wystarczy, że zwrócę się do Ciebie, który w Twym Sakramencie niesiesz ludziom tak czułą miłość.⁷

⁷ Św. Magdalena z Canossy, w: <http://skarbykosciola.pl/xix-wiek/magdalena-z-canossy-ja-musze-zblizac-sie-do-ciebie-o-jezu-obecny-w-eucharystii/>.

Komentarz po Komunii Świętej I:

Pan mi wyjaśnił (...), że ilekroć zbliżamy się do źródła i – by lepiej to ująć – ogromnego morza Boskiego Sakramentu Ołtarza, przystępując do niego z wiarą, z miłością i czystością, dusza nasza spoufala się z Bogiem i zachowuje się jak np. ryba w morzu. O Boże! Ona znajduje się na środku tego Boskiego morza. Gdziekolwiek się obróci, gdziekolwiek jest, gdziekolwiek spocznie wszystko jest Bogiem. I ten Bóg tak ubogaca nasze dusze swoimi łaskami i darami, że każda Komunia sprawia, iż dusza nasza robi gigantyczne kroki w kierunku doskonałości.⁸

⁸ Św. Weronika Giuliani, w: <http://skarbykosciola.pl/xviii-wiek/weronika-giuliani-kazda-komunia-sprawia-iz-dusza-nasza-robi-gigantyczne-kroki-w-kierunku-doskonosci/>.

Komentarz po Komunii Świętej II:

O Panie! Otwórz oczy duszy naszej i pokaż nam serce Twoje, tę tajemnicę tego Sakramentu, abyśmy raz zobaczyli, jak nas kochasz, jak ku nam pałasz, jak pragniesz w nas mieszkać. „Rozkosz moja – powiadasz – być z synami ludzkimi!” Spraw już, aby nasza rozkosz była w Tobie. O, pociągnij, pociągnij nas ku sobie, pociągnij mocno, pociągnij skutecznie, abyś nas zupełnie oderwał od tego, co nas trzyma, i tak do siebie przyciągnął, byśmy od tej chwili coraz więcej i więcej z Tobą się zjednoczyli, szukali Cię w tym Sakramencie i znajdowali w nim najśłodsza z Tobą jedność i obcowanie, i za jego pomocą, z nim w sercu, to jest z Tobą pod jego postacią z tego świata przechodząc wprost tam, w wieczności, w Twoim objęciu się znaleźli i na łonie Twojej niewypowiedzianej miłości! Amen.⁹

⁹ Sł. B. Piotr Semenenko, w: <http://skarbykosciola.pl/xix-wiek/piotr-semenenko-sl-bozy-pociagnij-nas-ku-sobie-abys-nas-zupelnie-oderwal-od-tego-co-nas-trzyma/>.

Komentarz po Komunii Świętej III:

Nieraz myślałam, Panie mój, jak to smutno, że Ciebie nie można widzieć i że serce przepełnione uczuciem miłości, lęku lub trwogi nie może przytulić się do Ciebie i tam znaleźć to uciszenie, upewnienie, którego serce potrzebuje. Ale wczoraj i dzisiaj doświadczyłam tego, że chociaż Cię nie widzę oczyma ciała, ani do Człowieczeństwa Twego przytulić się nie mogę, gdy w duchu rzuciłam się do nóg Twoich i objęłam je, takiego doznałam nasycenia, takiego szczęścia, takiej pełni, jak gdybym do Ciebie tu na ziemi żyjącego tuliła się (...) Z Osoby Twej Boskiej płynęła łaska oczyszczenia, uświęcenia, zbawienia.¹⁰

¹⁰ Bł. Franciszka Siedliska, w: <http://skarbykosciola.pl/xx-wiek/franciszka-siedliska-bl-przytulic-sie-do-ciebie/>.